

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Viktora Kučery a soudců JUDr. Lenky Matyášové a JUDr. Jakuba Camrdu v právní věci žalobkyně: **L. V.**, proti žalovaným: **1) Česká advokátní komora**, se sídlem Národní třída 16, Praha 1, **2) Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad štolou 936/3, Praha 7, **3) Ministerstvo zdravotnictví**, se sídlem Palackého náměstí 375/4, Praha 2, **4) Krajský úřad Jihomoravského kraje**, se sídlem Žerotínovo náměstí 449/3, Brno, **5) Český telekomunikační úřad**, se sídlem Sokolovská 58/219, Praha 9 - Vysočany, **6) Policie ČR**, se sídlem Strojnická 27, Praha 7, **7) Generální inspekce bezpečnostních sborů**, se sídlem Skokanská 2311/3, Praha 6 -Břevnov, **8) Zdravotnická záchranná služba Jihomoravského kraje**, se sídlem Kamenice 798/1d, Brno, **9) Fakultní nemocnice Brno**, se sídlem Jihlavská 20, Brno, **10) Vojenská zdravotní pojišťovna České republiky**, se sídlem Drahojlova 1404/4, Praha, **11) Ministerstvo práce a sociálních věcí**, se sídlem Na Poříčním právu 1/376, Praha 2, a dalším, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 21. 11. 2023, č. j. 11 A 2/2023-155,

t a k t o :

- I. Řízení o kasační stížnosti **se z a s t a v u j e .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Nejvyšší správní soud ve shora uvedené věci obdržel dne 20. 12. 2023 kasační stížnost žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) proti v záhlaví označenému usnesení Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“). Kasační stížnost byla podána prostřednictvím městského soudu dne 12. 12. 2023. Napadeným usnesením městského soudu byla žaloba v části, ve které se stěžovatelka domáhala zrušení rozhodnutí žalovaného 1) ze dne 3. 1. 2023, č. j. 10.32-000467/22-007, vyloučena k samostatnému projednání. V části, ve které se stěžovatelka domáhala ochrany před nezákonnými zásahy žalovaných, pak byla žaloba odmítnuta.

[2] Dne 10. 1. 2024 stěžovatelka požádala o osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti. Uvedla, že žádá o přidělení advokáta

a osvobození od soudních poplatků, z důvodu nedostatku finančních prostředků a nutnosti nepřetržité péče o nemocného syna.

[3] Předpoklady pro osvobození od soudních poplatků upravuje § 36 odst. 3 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Podle tohoto ustanovení platí, že účastník, který doloží, že nemá dostatečné prostředky, může být na vlastní žádost usnesením předsedy senátu zčásti osvobozen od soudních poplatků. Přiznat účastníkovi osvobození od soudních poplatků zcela lze pouze výjimečně, jsou-li pro to zvlášť závažné důvody. Dospěje-li však soud k závěru, že návrh zjevně nemůže být úspěšný, takovou žádost zamítne.

[4] Nejvyšší správní soud v projednávané věci dospěl k závěru, že se jedná o návrh zjevně neúspěšný – jednání alespoň rámcově vymezené stěžovatelkou jako nezákonný zásah ze dne 7. 1. 2023 (jednání lékařského personálu) z povahy věci nezákonným zásahem být nemůže, zároveň se v daném případě jedná o zjevně opožděnou žalobu k městskému soudu a dále pak stěžovatelka vesměs namítala nezákonný zásah do práv jejího syna, k čemuž ovšem nemohla být aktivně legitimována. Stran kasační stížnosti proti vyloučení žaloby proti rozhodnutí žalovaného 1) k samostatnému projednání pak jde o rozhodnutí, jímž se pouze upravuje vedení řízení, a tedy je proti němu podání kasační stížnosti nepřipustné podle § 104 odst. 3 písm. b) s. ř. s. V podrobnostech viz usnesení ze dne 19. 1. 2024, č. j. 5 As 315/2023-77, kterým Nejvyšší správní soud zamítl žádost stěžovatelky o osvobození od soudních poplatků i návrh na ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti. Zároveň ji tímto usnesením vyzval ke splnění poplatkové povinnosti. K zaplacení soudního poplatku soud stěžovatelce stanovil podle § 9 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“), přiměřenou lhůtu 15 dnů. Stěžovatelka byla o následcích nesplnění výzvy v usnesení č. j. 5 As 315/2023-77 řádně poučena.

[5] Toto usnesení Nejvyššího správního soudu bylo stěžovatelce doručeno dne 25. 1. 2024. Posledním dnem lhůty k zaplacení soudního poplatku tak byl pátek 9. 2. 2024. Stěžovatelka však do dnešního dne soudní poplatek nezaplatila ani na výzvu jinak nezareagovala. Nejvyšší správní soud proto podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích ve spojení s § 47 písm. c) s. ř. s. rozhodl o zastavení řízení o kasační stížnosti.

[6] Pro úplnost Nejvyšší správní soud dodává, že byla stěžovatelka výše uvedeným usnesením č. j. 5 As 315/2023-77 vyzvána rovněž k doložení splnění podmínky povinného zastoupení podle § 105 odst. 2 s. ř. s., přičemž ani na tuto výzvu ve stanovené lhůtě nereagovala. Přesto nebylo namístě kasační stížnost z tohoto důvodu odmítnout, neboť zastavení řízení pro nezaplacení soudního poplatku má přednost před jinými procesními postupy (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 8. 2017, č. j. 3 As 129/2017-35). Obdobná je pak situace i stran kasační stížnosti proti výroku I. usnesení městského soudu, kterým byla vyloučena část žaloby k samostatnému projednání. Jelikož se tímto rozhodnutím pouze upravuje vedení řízení, je proti němu podání kasační stížnosti nepřipustné podle § 104 odst. 3 písm. b) s. ř. s., a bylo by tedy na místě ji v tomto rozsahu odmítnout. I v tomto případě však platí závěr citovaného usnesení zdejšího soudu o přednosti zastavení řízení pro nezaplacení soudního poplatku před jinými procesními postupy.

[7] Jelikož bylo řízení o kasační stížnosti zastaveno, nemá podle § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. žádný z účastníků řízení právo na náhradu jeho nákladů.

Poučení:

Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3, § 120 s. ř. s.).

V Brně dne 16. února 2024

JUDr. Viktor Kučera
předseda senátu